

VECKOBLADET

38

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar 1984

10:e året

Lösnummerpris: 2:-

Fredagen den 7 december

Prickskyttets dag

Lagom till den 30 november skrev Rolf Lindeborg i SDS en artikel om stormaktsväldets förstörare konung Karl XII. Lindborg frågar sig varför egentligen människor med facklor i hand firar denna dag. Svaret som han kommer fram till är att det inte är Karl XII som firas, utan att man i första hand tar ställning emot den efterföljande frihetstiden med dess demokratiska tendenser.

Årets upplaga av denna manifestation i Lund hade samlat ca 30 deltagare bakom en stor, välspelade blåsorkester. En handfull ärrade veteraner gick i spetsen, sedan följde skinheads med ölburkar, stövlar och svenska fanor. En yngling hade t.o.m. en tröja med gult kors mot blå botten.

Demonstrationen var omringad av en mångfald större samling motdemonstranter som häcklande följde fackelbärarna. Bland dessa senare fanns många punkare.

Egentligen är en motdemonstration av denna omfattning på gränsen till ett hot mot demonstrationsfriheten, så det vore bra om man kunde finna på ett mer konstruktivt alternativ.

Eftersom Karl XII den 30 november 1718 föll för en prickskyttis välplacerade kula, varefter Norge undgick att bli en svensk provins, kunde det kanske vara lämpligt att nästa år utropa 30 november som "Prickskyttets dag" och samtidigt återuppliva traditionen med papegojskytte på Väster.

En motion i fullmäktige väntar på att bli skriven. Risken är förstås att vpk kommer att

anklagas för att förespråka politiska mord, men det kan vi väl bjuda på.

Mjau

Alternativ till privatisering

Magasin Wollins öde har stötts och blötts i flera år. En period lutade det åt att ekonomerna skulle bygga där. Men hela tiden har huset varit rivningshotat. Bakgrunden är den gamla vanliga från 60- och 70- talet. En kommunägd fastighet får förfalla tills den är nästan bortom allt hopp.

I sista minuten har Industri- och hantverksföreningen ryckt in som "räddare". Om de får överta magasinet - för en billig peng, givetvis - kan de tänka sig att rusta upp för hantverk och småindustri.

Samtliga partier utom vpk har näppat på kroken och tillstyrkt försäljning. Bevaringsopinionen har påverkat så att t.o.m. sossar-

na accepterar privatisering av marken och möjligheter till spekulation. Därmed odugligförklarar de också kommunen som bevarare.

Vpk har ett alternativ till privatisering. Kommunen skall själv på ett fantasifullt sätt tillsammans med intresserade hyresgäster rusta upp magasinet. Att detta är möjligt har vi exempel på i andra kommuner. Det är så Jönköpings kommun arbetar med Tändsticksbolagets jättelika gamla industriområde. Det finns inget som säger att Lunds kommun måste vara sämre.

När det var kris hos Industri- och Hantverksföreningen och man var i desperat behov av att rusta upp Åke Hans och Fakiren vände man sig till kommunen och fick den att hyra ut och själv bekosta upprustningen. Men inte sålde man en så värdefull fastighet.

Rolf N

Fin årgång

Budgetdebatten i fullmäktige blev en fin årgång både vad det gäller kvalitet och kvantitet. Det gamla rekordet på 29 timmar och 45 minuter slogs med hela två timmar, och då var man ändå tvungen att bordlägga några frågor. Långa klagorörelse föreläsningar varierades med korta inpass. I Lund håller det på att utvecklas politisk kultur av bästa märke.

Ebba Lyttkens (fp) talade längst av fullmäktiges kvinnor

Att som maratonjournalist sitta hela tiden ut ger en härlig känsla av överblick som de mer tillfälliga gästerna på åhörarläktaren knappast hinner få. Man måste dock beundra yrkesjournalisterna, som med sin hårt ansträngda tidsplan, ändå hinner ge en ganska god överblick över vad som händer. Onsdagens reportage i Arbetet, som var gjort av Brita Collberg, Gunnar Ljungman och en för mig okänd fotograf, kan stå som exempel på denna professionalism.

Tjat om prat

Men att vara journalist är stressigt och ofta blandar man ihop sina egna intressen med vad som är väsentligt för att den demokratiska debatten skall nå ut till medborgarna. Så får man då dessa ständiga tjat i spalterna över att de folkvalda pratar så mycket. Ett dåligt exempel kan vi plocka fram från samma tidning som nämndes ovan. På fredagen, då alltså den röd-gröna koalitionen efter några decenniers borgerlig dominans lyckats ena sig om ett alternativ, har Arbetet som huvudrubrik: "Tre dagars prat - hur orkar de?" och så finns det en bild på Tarcisio Bommarco med undertexten "den störste pratmakaren av alla."

Otur

Nu hade Arbetet otur ty man gick från debatten innan sammanträdet var slut. Claes Göran Jönsson spurtade nämligen och lyckades gå om Tarcisio med en noslängd. Alltså borde det ha stått: "Claes Göran Jönsson den störste pratmakaren av alla". Men även det hade varit orättvist ty bägge dessa talare gjorde var och en på sitt sätt en verkligt god insats för att motivera sina yrkanden. Borde det inte ligga nära till hands att uppmärksamma åtminstone den socialdemokratiska fullmäktige-gruppens förechecking i talarstolen; namn som Lennart Prytz, Lars Åström, Margareta Dovsjö, Larry Andow och ovan nämnde Claes Göran Jönsson.

Formsvackor

Men visst är det så att man som ständigt närvarande får formsvackor, särskilt före eftermiddagsrasten kl 18 sjunker blodsockret och man börjar se mörkt på världen. Det märks också att debattklimatet försämrats och det blir korta näbbiga replikväxlingar.

Grundpulsen låg emellertid ganska jämt mellan 48-52/minut på undertecknad. Men i början och slutet av budgetdebatten då man känner sig lite upphetsad, rusar pulsen upp till 60. Det berättar bara att människan är en psykofysisk totalitet!

Vadan detta rekord

Hur kommer det sig att just Lunds fullmäktige slår ett svenskt sammanträdesrekord? Malmö, som ligger nära, klarar bara av 12.5 timmar. Till en liten del får man söka förklaringen i en verbal tradition i lärdomsstaden och i det labila politiska läget, där framförallt miljöpartiet är utsatt för övertalningsförsök in i det sista. Men den viktigaste orsaken är nog att vpk medvetet arbetat för att fullmäktige skall vara ett debatterande beslutsforum, och motarbetat tendensen att alla beslut skall fattas bakom lyckta dörrar. Framförallt har vpk menat att det är politikernas plikt att införa offentligheten motivera sina ståndpunkter.

Tillkomsten av lokalradiobevakning och i framtiden också lokal-TV gör detta till en självklarhet som samtliga partier kommer att acceptera. Den föraktfulla fnysningen "tal för gallerierna" har på sina håll redan ersatts med små vädjanden till radiolyssnarna.

FH

I nykterhetsfrågan

Glädjande rödgrönt samarbete

Den rödgröna koalitionen som formerade sig inför Lunds kommunfullmäktiges budgetsammanträde var ingen regelrätt pakt utan en samförstånds lösning som uppkommit genom raka samtal mellan Claes Göran Jönsson, Kjell Dahlström och Rolf Nilson och sedan bekräftats av respektive partier.

Om de tre partiapparaterna varit inblandade från gräsnivå är väl mera tveksamt. Tiden och frågornas komplexitet sätter ofta gränser för möjligheten att förankra en ny linje.

De tre partierna förenas i en önskan att stoppa de värsta yttringarna av borgarnas nedrustning av framförallt den kommunala omsorgen, och därför har man varit beredd att pressa budgeten och göra stora investeringar. För vpk är detta en bekräftelse av en sedan länge förd budgetpolitik, medan s och mp tvingats tänka om.

För mp tycks det vara speciellt smärtsamt, eftersom man i sin strategi för ett nytt samhälle gärna vill hålla igen på de offentliga utgifterna och ersätta stat och kommun med ett nätverk av fritt samarbetande människor.

Ideologiskt är detta precis vad de socialistiska tänkarna alltid önskat sig, dvs statens bortvittrande. Problemet är att det förutsätter någon sorts (förhoppningsvis fredlig) revolution, så att demokratin på alla områden ersätter, eller åtminstone dominerar över marknadskrafternas spel.

Mp erkänner själva att konaktlösheten sprider sig och att vårdbehovet för t.ex. gamla och sjuka är stort. Ett bidrag till Waldorf och andra liknande frivilliga hjälper inte mycket här.

Ändå får man kanske ge mp rätt i att det, av bl.a. ekologiska och budgetmässiga skäl, inte bara går att öka på de kommunala kontona hur mycket som helst. Det måste finnas gränser för en Wigforsspolitik av 30-talsmärke. Vad som är bra ett år kan vara dåligt ett annat. Just i år finns positiva ekonomiska prognoser, och borgarna har som sagt hållit igen, men det kan komma magra år då även vpk i sina budgetförslag tvingas skilja på vilja och förmå.

Detta är nog en förutsättning för att samarbetet ska bli bra med s och mp, ett samarbete som är mycket lovande och som rymmer mycket av uppiggande motsättningar.

Det är viktigt för vpk i Lund att ha goda förbindelser med det parti som organiserar arbetarklassen här. Socialdemokraterna står oss närmast både historiskt och ideologiskt. Sedan det stora Sovjetiska experimentet gått i kvav är det naturligt att återknyta till det som ändå är våra rötter.

Därmed inte sagt att vpk ska bli knähand till socialdemokratin. Arbetarklassen och andra hederligt arbetande människor behöver

Folkmoralen är ett kärt ämne för kåsörer och jag är inget undantag. Närmast aktuell är nykterhetsfrågan, bl a genom medicinprofessorernas motboksförslag. Det är i och för sig lätt att ironisera över läkares synpunkter i nykterhetsfrågor för oss som sett en och annan toddygubbe och smakat några av de cocktails som kan få receptvägen. Men jag tycker deras förslag är värt att pröva, särskilt sedan jag läst och hört invändningarna från diverse frihetspostlar och vinprovarklubbar. Dock är jag tillräckligt mycket realist för att inse att förslaget är politiskt omöjligt i dagens opinionsläge. Inget parti skulle våga dra på sig den opinionsstorm som skulle riktas mot ett sådant förmynderi.

Dubbelmoral krävs

Men det är just ett visst förmynderi som behövs, det är den hemiska sanningen. I brist på en rimlig social kontroll i vårt fragmenterade samhälle skulle motboken fylla en funktion. Och det måste vara tillåtet att säga detta trots att jag gärna tömmer några glas, för att inte säga flaskor, ibland. Jag tror på en viss dubbelmoral på det här området, på så sätt att alkohol fyller en viss flyktfunktion och att det bör erkännas, samtidigt som man ser de faktiska sociala och medicinska konsekvenserna. Men nu har jag väl redan sagt för mycket och kommer omväxlande att bli kallad för drinkare och sedlighetsivrare.

En riskgrupp

Dubbelmoral, förresten, det finns det redan gott om, om än av annat slag än den jag pläderar för. I en av Lunds sociala distriktsnämnder - jag avstår av diskretionskäl från att nämna väderstrecket - vardet för någon månad sedan uppe en begäran från ett av Lunds storföretag att i sin personal- och direktionssal få utskänka sprit, vin och öl varje dag mellan 11.30 och 01.00, samt därutöver i samband med personalfester. Personalfester är jag mycket för och inser väl behovet av en mycket liberal utskänkning på dem, men det andra är ytterst anmärkningsvärt. Nu tror

minst två partier med socialistisk inriktning för att kunna välja, annars blir det så att alla frågor avgörs inom den monolitiska partiapparaten. Monopol är skadligt även inom det politiska livet!

Det kan synas underligt att man som partimedlem inte utgår ifrån att ens eget parti har den enda saliggörande politiken, men det kan nog vara skäl att även i denna fråga låta lundaskcepticimerna låta upp de hårda motsättningarna. Kanske dialektikens lagar även gäller inom Lunds kommunalpolitik.

jag inte att företagsledningen har tänkt sig att de anställda skall gå i ett ständigt rus, i varje fall inte alla. Det var naturligtvis de utländska gästerna som plockades fram, dessa ständigt omhuldade figurer till vars inbitna vanor det påstås höra att dricka sprit till lunchen. Vpk-representanten trodde att det här var en enkel match - till de över alla parti- och åsiktsgränser hållna principerna hör ju att så långt möjligt

Om man skulle ta sig ett järn

skilja på alkoholtörst och arbete, vad man än sen gör på sin fritid - men i det alkoholliberala och principiösa Lund gick tillståndet igenom med 10-1. Det går bra att i en socialnämnd sitta och oja sig över enskilda alkoholister ur arbetarklassen, men direktörerna ska få ta sig en whisky på jobbet. Direktörer måste ju förresten anses vara en utpräglad riskgrupp, tänk på SAS och deras Buiseness Class vars framgångar ju grundar sig på gratis sprit.

Kärt återseende

Det är sant val igen, det blev jag påmind om i skyltsöndagens vimmel. På Petriplatsen stod en affischbock av VPK:s omisskännliga fabrik och gjorde reklam för Waldorfskolans basar i Stads-

bibliotekets Hörsal. Det är en slitstark modell och man möter den i det mest oväntade sammanhang. Vpk:s hållning till Waldorfskolan har väl inte alltid varit så positiv som dess förespråkare önskat. Desto roligare att vi, låt vara ofrivilligt, på detta sätt kunnat bidra med våra armars kraft och våra rymliga bankkonton till skolans bästa.

Lucifer

Överenskommelsen bör hållas

Hyresgästföreningen i Lund kräver nya förhandlingar mellan regering och SABO om hyrorna.

- Enligt överenskommelsen mellan SAP och Vpk skall regering se till att hyran inte behöver höjas med mer än 3% för 1985
- I Lund har hyran höjts med 6% - oräknat justeringen av 1984 års hyra. TV har rapporterat om motsvarande hyreshöjningar på andra håll.
- Vår hyreshöjning grundar sig på en central överenskommelse mellan Hyresgästernas Riksförbund och SABO. Överenskommelsen har träffats efter samtal med bostadsministern. Hyresgästernas Riksförbund har alltså haft möjlighet att diskutera vilka statliga åtgärder som krävs för att hyreshöjningen skall stanna vid de överenskomna 3%.
- Hyresgästerna Riksförbund har utverkat ett inte oväsentligt statligt stöd, men uppenbarligen har man inte lyckats utnyttja överenskommelsen mellan SAP och Vpk fullt ut.

Socialdemokrat ville inte ha facklig verksamhet

Brev ger ofta värdefull information om statsmän, politiker, författare och andra dödliga. Detta är väl känt. Att det inte bara gäller de riktigt stora kanonerna utan också lokala förmågor framgår av följande:

I dagarna har Socialnämnden, vissa tjänstemän och kommunalrådet C G Jönsson fått ett brev från oroliga föräldrar till barn på lägenhetsdaghemmet Gullregnet. Det gäller personalsituationen och i första hand den stora omsättningen av anställda. Föräldrarna vill att personalen, som redan arbetar på daghemmet skall förordnas på vikariat och tjänster som blir lediga. Det är begripligt och i sin ordning men man säger också: "Vi tycker att vi under dessa två år gjort den erfarenheten att tjänsterna på ett så litet daghem är mycket känsliga. Att förlägga facklig verksamhet på en sådan tjänst har enligt vår uppfattning påverkat verksamheten på ett

Bengt Holgersson

Den i artikeln återopade namnteckningen

negativt sätt. Den ansträngda situation som vi tror, med kommande personalbyten, kommer att uppstå i vår, skall ej behöva belastas ytterligare med att facklig verksamhet bedrivs av personalen."

Första namn bland under-teknarna är landstingsrådet (s) Bengt Holgersson, Skånes representant i Socialdemokratiska Arbetarpartiets styrelse. Han borde nog be någon partikamrat med mer proletär erfarenhet att informera om vikten av fackligt arbete och om fackliga rättigheter t.ex. Förtroendemannalagen.

Aktivt fullmäktige även 1984

I "Lund sett från vänster 1983" (kan fortfarande köpas på Vpks partiexpedition) publicerade undertecknad en talarestatistik över 1983 års budgetdebatt i Lund. Här presenteras motsvarande siffror för 1984.

Budgetdebatten höll i år på i 31 timmar och 45 minuter, en förbättring med hela två timmar jämfört med 1983. Under denna tid talade 54 ledamöter i 1 398 minuter. Det innebär att ca 38 procent av tiden gick åt för tystnad och voteringar.

20 kvinnor talade i 418 minuter, 34 män i 980. Kvinnorna låter tungan gå klart mindre, även om man tar hänsyn till att de är något underrepresenterade i fullmäktige. Dessutom är snedfördelningen bland tjejerna större än bland männen: fyra kvinnor (Lyttkens, Hellsvik, Lundahl, Theander) svarar för ca 64 procent av kvinnotiden. Motsvarande för männen är 37 procent.

Tioitopplista över fullmäktiges kvinnliga talare 27-29 november

	min	tal
Ebba Lyttkens (fp)	84.5	17
Gun Hellsvik (m)	74	15
Lisbeth Lundahl (vpk)	59.5	8
Kajsa Theander (vpk)	51.5	15
Frances von Rosen (mp)	26.5	10
Ingrid Malmqvist (s)	19.5	4
Margareta Dovsjö (s)	17	4
Tove Klette (fp)	16.5	9
Annika Annerby (m)	16	3
Biddy Nilsson (s)	13	9

Hellsviks och Lyttkens toppplaceringar är naturliga, eftersom de är huvudtalare för sina partier. De socialdemokratiska kvinnorna kom upp på listan tack vare dagordningspunkten "socialförvaltningen", där partiet samlat nästan alla kvinnliga krafter. Vpk-tjejerna hävdar sig liksom förra året väl.

Tioitopplista över samtliga talare

	min	tal
Claes Göran Jönsson (s)	102	21
Tarcisio Bommarco (vpk)	101.5	17
Ebba Lyttkens (fp)	84.5	17
Kjell Dahlström (mp)	75.5	20
Gun Hellsvik (m)	74	15
Rolf Nilson (vpk)	73.5	19
Lennart Prytz (s)	71	18
Nils Arne Andersson (c)	62.5	18
Lars Åström (s)	62	9
Lisbeth Lundahl (vpk)	59.5	8

Bland männen har de fyra första avancerat kraftigt sedan 1983. Två nya, klart lysande stjärnor har dykt upp lite längre ner, nämligen Lennart Prytz och Lisbeth Lundahl (Lisbeth tjänade sina sporrar särskilt i skoldebatten).

Förra årets överraskning, Lars Åström, har klivit upp ytterligare ett snäpp. Han var ju också nominerad till kommunalråd, men är i denna omgång chanslös.

Lunds kommunfullmäktige 27-29 november. I parentes antal mandat

	vpk	s	mp	fp	c	m	totalt
Tal i minuter	398	384	165	130	122	199	1 398
Antal talare	8(7)	18(23)	4(4)	6(5)	5(7)	13(19)	54(65)

I fullmäktige finns 65 ordinarie ledamöter men ibland rycker förstas suppleanter in. Av siffrorna framgår att det inte är så många tigare i församlingen som man kan tro, dock fler än förra året. Den nya majoriteten (vpk, s, mp) talade i 947 minuter mot borgarnas 451.

Uppenbart synes vara att åtminstone moderaterna befinner sig i en formsvacka. Vpk och s talade, liksom förra året, ungefär lika mycket. Men vpk har denna gång slitit åt sig ledartröjan. Mp har tydligen blivit varma i kläderna. Särskilt de Richelieu har (liksom sin historiske namne) många och giftiga inlägg. Han är med sina 42 anträngar av talarstolen den som talat flest gånger.

Sammanlagt hölls 399 tal under budgetdebatten. Genomsnittet låg på 3 minuter och 30 sekunder. En ökning sedan 1983 som måhända får skyllas på lokalradions närvaro. Den sammanlagda genomsnittliga taltiden för de olika partierna var i minuter: vpk 50, s 20, mp 41, fp 22, c 24 och m 15. De små partiernas ledamöter får alltså ligga i lite extra.

Vpks talare i debatten

Tarcisio Bommarco	101.5
Rolf Nilson	73.5
Lisbeth Lundahl	59.5
Kajsa Theander	51.5
Sven-Bertil Persson	47.5
Thomas Schlyter	30.5
Stig Nilsson	29.5
Bodil Hansson	6.0

Tarcisio har blommat i årets budgetdebatt. Lisbeth och Kajsa har avancerat något. Thomas Schlyter är som vanligt den minst suppleante i församlingen. Det bör väl påpekats att här inte gjorts någon kvalitetsbedömning. Hade så skett skulle t ex Bodil Hanssons sex korta inlägg ha vägt tungt.

Jag avslutar med att citera mig själv från förra året: "Vpks hållning har så småningom vunnit respekt och även andra partier anstränger sig numera mestadels med att motivera sina ståndpunkter. Den långa budgetdebatten var en fjäder i hatten för politikerna i Lund."

Finn

Ett obekräftat rykte när oss att Växjö kommunfullmäktige vid ett tillfälle presterat en budgetdebatt på 34 timmar.

Red.

En titt bakom kulissen

Nu är det över! Dario Fos fars "Det sjunde budet: 'Du skall stjäla något mindre.'" Den kunde vem som helst se som amatörskådespel förföra helgen på Svaneskolan. De som spelade var mest folk från Kassen (Försäkringskassan) och några andra.

Pjäsen handlar om en dödgräveriska Enea och olika situationer som hon hamnar i. Genom dem ser hon samhället i allt klarare dager. Hon ställs inför frågan: "Kan man göra något åt ett genomkorrumperat samhälle?"

Aktiv Försäkringskassa

I början av året begynte några vid Försäkringskassan att planera pjäsen och efter sommaren satte repetitionerna igång. Många och intensiva. Många var också aktörerna - ett trettital. I pjäsen finns det därar, dödgrävare, nunnor, fnask, poliser, en kyrkogårdsföreståndare, en domare och andra höga tjänstemän samt Enea.

Efter alla övningar var det så dags att att visa upp pjäsen för publik. Inför en nästan fullsatt aula begicks premiären. Det första skattet kom efter några minuter. Då kramade vi om varandra bakom scenen. Den ena akten avlöstes av den andra. Några repliker glömdes eller improviserades. Några tabbar gjordes. Någon skulle riva sönder en bunt papper, men det gick inte för någon annan hade stoppat in plastmappar i buntan. Avsminkning och efter-snack kring ost och korv.

Första akten trög

Nästa dag kom många med kommentarer om vad publiken sagt och tyckt om pjäsen. Genomgående var att första akten var lite trög men att andra var bra och att

en del röster var svåra att uppfatta, speciellt de kvinnliga.

Nästa kvälls publik var mer med på noterna. Skratten var många. Bakom scenen tog vi det lite lugnare. I väntan på att komma in på scen åt vi bullar och drack kaffe. Replikerna gick bättre och pappersbunten gick att riva sönder.

Efter föreställningens slut samlades anhöriga (mest) och vänner framför scenen och väntade på att aktörerna skulle gå ner till dem. Döttrar omfamnade sedan mödrar, mödrar kramade om sina barn, fruar kysste sina män och alla sa de - Det gjorde du bra.

Vemodigt att sluta

Sista föreställningen. Det kändes vemodigt. Efter alla dessa månader. Salongen var halvbesatt. Publiken var trög, men ingen gick. Det dröjde länge innan första skattet kom. I väntan på entré åt vi än en gång bullar, drack kaffe, läste läxor och mumlade repliker. Allt gick som smort på scenen. Ridån ner. Applåder. Ridån upp och sedan ner. Och så var allt över.

Nere i logerna bytte vi om. Lade hyrda kläder i en säck och köpta i en annan. Rekvisita bars ut till väntande bilar. Så sa vi hej då och gick ut genom bakdörren med lite teatersmink kvar i ansiktet och med en ros i handen. Ut i den disiga novemberkvällen.

En som var med (Ulla H)

Hotad reform

Allt eftersom remissvaren kring kommunaldelsnärmsreformen flyter in förstärks känslan av att två läger står emot varandra. Å ena sidan välavlönade, inflytelserika eller självständiga tjänstemän, som oroar sig över att yrkesrollen skall utarmas, å andra sidan övriga kommunalanställda, som hoppas på en demokratisering och kanske lite mer sammansatta och meningsfulla arbetsuppgifter.

Man kan exempelvis ställa svaret från LRF:s lundaavdelning mot samma inom SKTF. LRF skriver "... mångsyssleri minskar kompetensen hos tjänstemän och politiker, skall reformen fungera blir det dyrt - annars dåligt, byråkratier ökar, förslaget är en pap-

perskonstruktion som saknar förankring i verkligheten." Inte heller tror LRF på några som helst pedagogiska vinster av att närsamhället demokratiseras.

SKTF däremot är hoppfulla "Vi delar uppfattningen att det finns ett starkt behov av att stärka den kommunala demokratin och nå en bättre balans mellan central och lokal nivå."

Det verkar också som om en spricka uppstått mellan de borgerliga partierna och den rödgröna majoriteten. I spetsen går som vanligt moderaterna, som nu i en motion begär folkomröstning.

Sprickan kommer säkert att vidgas under den närmaste tiden.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer.....Postadress

Ijugarbänken

Med anledning av sifferstatistiken i dagens VB ber vi om några sportsliga kommentarer till budgetdebatten från våra kommunalpolitiker.

Lennart Ryde (m)

Jag hade en tändning första dagen, men kom sedan snett och fick varva ner med handarbete.

Nils-Arne Andersson(c)

Tyckte jag gick jämnt mot Kajsa denna gång... kommer att sakna sötnosarna i vpk. The rest is silence (dvs resten är tystnad, vår anm.).

Ebba Lyttkens (fp)

Jag hade laddat upp med bananer och tant Gredelins sportdryck. Det hjälpte mig till en fin tredjeplacering bland distanstalarna. Klockad tid: 84,5 minuter!

Birger Rehn (s)

Betraktade arenan från läktaren. Jag saknade dom där riktiga rå-soparna, en snäpp under midjebältet. Larry är dock en talang och Rolf Nilson har en klart godkänd vänsterkrok.

Kjell Dahlström (mp)

Klarar inte grabbarnas fore-checking och aggressiva utspel - särskilt inte känslomässigt. Men jag höll tiden ut och fick en hyfsad sluttid.

Blåsmusiken lever

Vpk:s blåsorkester är som bekant inte ensam om att försköna staden med blåorkestertoner. Etablissermanget och militären har hemvärnets orkester, och studenterna har de båda 20-års jubilerande orkestrarna Alte Kamereren (AK) och Bleckhornen. AK grundades 1964 för att tillvarata de ekonomistuderandes behov av att uttrycka sig inte bara i kapitala termer utan också i instrumentala. Officiellt saknar AK, precis som Bleckhornen, politiska åsikter vilket i klartext uttydes att de representerar en småborgerlig livsställning med starka studentikosa drag. Att man är opolitisk innebär inte att man anser sig förhindrad att per flygplan bege sig till Stockholm den 4 oktober för att spela mot löntagarfonderna, åtminstone inte om näringslivet betalar biljetterna. Man tvekar inte heller att ställa upp i valkampanjer för de partier, som betalar tillräckligt.

Orkestrarnas politik är emellertid inte enbart passivt borgerlig. De har också vissa revolutionära drag. Klädseln t.ex. är ofta en rikligt medaljbehängd uniform. Dett är inte ett uttryck för en hejdlös beundran av allt vad militärt är, utan snarare en parodi över de militära perversiteterna, som grasserade i landet med sin höjdpunkt kring sekelskiftet, men som på sina ställen pågår än idag.

Man saknar inte viljan att marschera, men jag har aldrig sett någon av orkestrarna hålla en och samma formering mer än två meter, vilket motsvarar en till tre takter, beroende på vilken instrumentalist som avses. Tvärtom händer det att orkestrar-

na lägger sig ner på gatan och spelar vidare. Något för armens musikpluton att ta efter?

För 20 år sedan hade Bleckhornen sin första julkonsert, och sedan dess har man återkommit regelbundet varje december (traditionsysteri!). Årets julkonsert har fått temat "cirkus" och avhålls i AF:s stora sal den 8/12.

Blåsmusiken lever.

Petit Nicolas

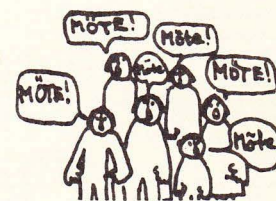
FREDSDEMONSTRATION.

Den 12.12 Samling Clemenstorget 17.30. Fackeltåg.

Varför kämpa för en egen identitet när det finns så många andras

Jämlikheten är inte jämnare än att kvinnan ännu måste älska sig till den

Karin Lentz

AK IN TILL STAN! Lörd den 8 dec kl 19 blir der lördagsdans med mat och dryck på Garderobsteatern på Ystadsgatan 22 (vid Möllenvångstorget). Ljusfest och dansafton med levande musik och underhållning. Maria Lindström, Claes Rosvall m.fl. Inträde med mat 40:- för vuxna 25:- under 18 år. VPK-MALMÖ arrangerar.

BLÅSORKESTERN Sönd 9.12 kl 19 rep julprogrammet och reper-toar till fredsdemonstrationen den 12/12: nr 83,92,93,95. Fes-tibiljetter finns hos Christina L tel 14 33 42

VPK IF Träning på Lerbackssko-lan lörd 8 dec kl 16-18. Vi påmin-ner också om Vilhelm Ekelund-lop-pet på julafton.

VECKOBLADET

Denna veckas redaktion var Lars Borgström, Finn Hagberg och Ulla Henriksson.

Nästa veckas kontaktredaktör är Lars Nilsson som träffas på tel. 14 96 14

Julklappstips

För sjätte året i rad utgav VPK Lund lagom till första maj årsboken "Lund sett från vänster". Som vanligt med ett varierat innehåll i text och bild.

Extra mycket i årets bok handlar om bebyggelse i vid mening, den aktuella och den historiska. Men även det mer renodlat politiska får sitt, t.ex. genom en kommunal årskrönika och ett roande men fram-förallt tankeväckande dokument från trettioalets Lund.

Sätt in 25:- på Veckobladets postgiro 17459-9 så får du årsboken hemskickad.

Använd gärna bifogade inbetalningskort.